info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۸۶۱
سه‌شنبه / ۲۵ خرداد/ ۱۴۰۰
۴ / ذوالقعده / ۱۴۴۲
15 / June / 2021

صاحب‌امتیاز: موسسه هنگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۲۲۵۲۳۲۸۸-۲۲۵۲۳۲۳۲-۰۲۶ فکس ۲۲۵۵۲۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۲۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه‌ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

تلنگر

برای بهبود شرایط از انتخابات غفلت نکنیم

این روزها برخی هموطنان اظهار می‌کنند که مردد هستند رأی بدهند یا نه، برخی هم می‌گویند که بی‌انگیزه شده‌اند؛ البته تقصیری هم ندارند اوضاع اقتصادی به سبب تحریم‌ها و... سخت شده است. سؤال من از این دسته هموطنان عزیز این است که مگر با رأی ندادن شرایط اقتصادی و معیشتی مان بهتر می‌شود؟ اتفاقاً حالا که ناامیدی و مشکلات بر زندگی‌مان سایه افکنده، بهترین زمان برای تلاش است؛ باید در انتخابات شرکت کنیم.

کاری به دلایلی که شرایط امروز را سبب شده‌اند ندارم که دلایل مفصلی دارد و هم‌آکنون مجالی برای صحبت درباره آنها نیست، دلایلی که البته به سال‌های اخیر هم محدود نمی‌شود. اما همین ناامیدی بهترین انگیزه برای شرکت در انتخابات است؛ باید باور کنیم که هر یک از ما با رأی خود قادر به بهبود شرایط هستیم.

برای بهبود شرایط باید از میان کاندیداها، به فردی که او را اصلح می‌دانیم رأی بدهیم نه اینکه کنار بکشیم و برای بیگانگانی که منتظر کنار کشیدن ما مردم هستند راه را باز کنیم. همین نارضایتی مردم را رسانه‌ها، فارغ از اینکه خودشان طرفدار چه طیف یا فردی باشند می‌توانند به حضور در پای صندوق‌های رأی تبدیل کنند. برای حفظ هویت ملی و انسجام کشورمان نباید آینده را زیر پا بگذاریم و بگوییم که رأی نمی‌دهم! یا رأی ندادن اوضاع سخت‌تر می‌شود. راه برای آنهایی که نباید بازمی شود.

بنابر تجربه خودم معتقدم این روزها بیش از هر دوره دیگری به شرکت در انتخابات و سهیم شدن در سرنوشت خود نیاز داریم؛ نمی‌شود که بابت اعتراض‌هایی که البته ناباجام نیستند کشورمان را رها کنیم، این کار تنها آنهایی را که برای مملکت‌مان دندان تیز کرده‌اند خوشحال می‌کند. به عنوان عضوی از خانواده فرهنگ خواستای هم از رئیس جمهور آینده دارم؛ اینکه بهای بیشتری برای بخش‌های مختلف فرهنگ قائل شود. طی دهه‌های گذشته آنطور که باید در این بخش سرمایه‌گذاری نشده است. این در شرایطی است که بخش زیادی از اوضاع فعلی‌مان در نتیجه همین کم‌توجهی است.

اگر فرهنگ به اولویت نخست در سیاستگذاری‌های کلان تبدیل شود آن وقت است که به مرور شاهد بهبود شرایط در دیگر بخش‌ها از جمله عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی و حتی سیاسی هم خواهیم شد. این زیاده‌خواهی‌هایی که نه فقط برخی مسئولان، برخی از خودمان هم به آن دچار شده‌ایم از جای خالی فرهنگ است که سربرآورده. در جامعه‌ای که فرهنگ جایگاهی جدی در زندگی مردم پیدا کند آن وقت حتی شاهد عملکرد بهتر بخش‌های مختلف مدیریتی، در سطوح مختلف خواهیم شد؛ از سطحی که خود مردم را به عنوان کارکنان ادارات و سازمان‌ها شامل می‌شود تا جایگاه مدیران ارشد و وزرای کابینه. این انقلاب با داعیه فرهنگی به ثمر نشسته؛ دیگر وقت آن است که جایگاه فرهنگ را بیش از پیش قدر بدانیم و برای همه اهالی فرهنگ و هنر، از هر طیف و با هر نگاهی فرصت درخشش فراهم شود.

مصطفی محدثی خراسانی
شاعر و پژوهشگر ادبی

از تمام خوانندگان پیام آشنا می‌خواهیم، یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که در محله‌ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.

SMS
۳۰۰۰۴۸۰۲۰۰۲۰

اندیشه روز — امروز با حافظ

گرش بینی و دست از ترنج بشناسی
روا بود که ملامت کنی زلیخا را
چنین جوان که تویی برقعی فروآویز
و گر نه دل برود پیر پای برجا را

خواندنی

باتوباشم
به هیچ خُرسند

بابافضل کاشانی

اذان شرعی — اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۰۳	۰۵:۴۸	۱۳:۰۳	۲۰:۱۸	۲۰:۳۹

برگه

هیچ کس نمی تواند ما را بهتر از خودمان فریب دهد.

گوته

یادداشت

نوجوان سنندجی سنجاب خود را به اداره حفاظت محیط زیست تحویل داد

یک سنجاب ایرانی توسط نوجوان دوستدار محیط زیست، از دلالان و سودجویان حیات وحش خریداری و به اداره حفاظت محیط زیست شهرستان سنندج تحویل داده شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، فؤاد مصطفی نژاد با اشاره به اینکه یک نوجوان سنندجی سنجاب ایرانی را به سازمان محیط زیست تحویل داده است اظهار کرد که "آریو عظیمی" پسر نوجوان اهل سنندج یک بچه سنجاب ایرانی را از دلالان و سودجویان حیات وحش خریداری کرده و یکسال از آن مراقبت کرده و در آخرین روز از هفته محیط زیست جهت رها سازی در زیستگاه های مناسب این سنجاب را به اداره حفاظت محیط زیست شهرستان سنندج تحویل داده است.

وی افزود که پس از بررسی‌های دامپزشکی و به شرط اطمینان از سلامتی، سنجاب در زیستگاه‌های مناسب در جنگل های بلوط رها سازی و به دامان طبیعت باز گردانده می شود. به گزارش ایسنا و به نقل از روابط عمومی حفاظت محیط زیست کردستان؛ رییس اداره حفاظت محیط زیست شهرستان سنندج تصریح کرد که این اولین بار نیست که یک دوستدار محیط زیست با هزینه شخصی در حفظ و نگهداشت حیات وحش و محیط زیست کردستان کوشش می کند، بلکه بارها این حرکت فرهنگی تکرار شده و خوشبختانه مردم استان همیشه از فرهنگ والای حمایت زیست‌محیطی و مهربانی با طبیعت شهره بوده اند و هر روز به تعداد دوستداران و همیاران محیط زیست در این استان افزوده می شود.

لازم به ذکر است که سنجاب ایرانی یا سنجاب قفقازی با نام علمی **Sciurus anomalus**، در جنگل‌های پهن‌برگ قفقاز، آناتولی، زاگرس و مدیترانه شرقی زندگی می‌کند.

سنجاب قرمز ایرانی دارای پوشش خارجی به رنگ طلایی نارنجی تا قرمز مایل به قهوه ای، چشمان درشت، دمنه موی به نسبت بلند روی گوش ها، دم پرمو و دندان‌های پیش به رنگ زرد نارنجی است.

سنجاب ها با مخفی کردن بذر درختان بلوط یکی از پستانداران بسیار مفید برای پایداری درختان جنگل های بلوط زاگرس و ادامه حیات آنها هستند.

یادداشت

تبدیل شدن به رهبر سازمانی بهتر با زیر سوال بردن فرضیات خود

وقتی آدام گرانت، استاد مدیریت مدرسه وارتون می‌خواست نوشتن کتاب جدیدش با عنوان «دوباره فکر کن: قدرت دانستن آنچه نمی‌دانید» را شروع کند، قصد داشت مشخص کند چرا مدیران، باید در رویکردهای خود نسبت به چگونگی مدیریت کردن افراد در یک فضای کار مدرن و استقبال از ایده‌های جدید تجدیدنظر کنند.

گرانت که یک شخصیت شناخته‌شده جهانی در مدیریت و دینامیک‌های محیط کار است و کتاب‌های پرفروشی داشته، در یک ویبینار با اسپانسری مدرسه وارتون، با دین لوریکا جیمز که روانشناس سازمانی است، گفت‌وگو کرده است. این دو نفر در مورد اهمیت زیر سوال بردن فرضیات در رابطه با چگونگی متعهد شدن و ارتباط برقرار کردن در محیط کار، برای تبدیل شدن به یک رهبر سازمانی بهتر، گفت‌وگو کردند که حاصل آن پنج نکته کلیدی است:

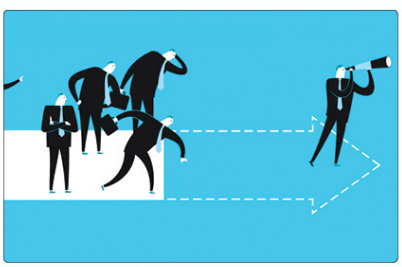

۱- مقاومت در برابر ایده‌های جدید، یک مشکل متداول در محیط کار است. اما استقبال از رویکردهای دادمحور می‌تواند آمادگی شما را در برابر آینده بهتر کند. گرانت می‌گوید: «بیشتر عمرم را از این ناامید بودمام که رهبران سازمان‌ها دائم می‌گویند خب، اینجا هیچ‌وقت چنین کاری را نکرده‌ایم یا چنین چیزی اینجا جواب نمی‌دهد. یکی از مهم‌ترین لحظات زندگی من، زمستان سال ۲۰۱۸ بود که به رویدادی با حضور مدیران عامل فورچون ۵۰۰ و بنیان‌گذاران استارت‌آپ‌ها رفته بودم. در سخنرانی گفتم شواهد خوبی به‌دست آمده که نشان می‌دهد وقتی افراد نصف هفته سر کار می‌آیند، بهره‌وری و رضایت کاری بیشتری دارند. همچنین گفتم که دوست دارم این موضوع را در مقیاسی کوچک‌تر امتحان کنیم و مثلا یک روز کاری در هفته را اجازه بدهیم کارکنان از هر جایی که دوست دارند، دور کاری کنند. در آن رویداد، همه مدیران از من انتقاد کردند. وقتی پاندمی کرونا شروع شد، همان شرکت‌ها مجبور شدند با کلا کارکنان را دورکار کنند یا از مدل دوگانه دورکاری- فیزیکی استفاده کنند. اگر در آن رویداد سال ۲۰۱۸ آن‌قدر مقاومت نمی‌کردند، دو سال وقت داشتند که این سیستم را آزمایش کنند؛ قبل از اینکه درگیر پاندمی جهانی شوند.»

۲- یک «قلدر منطقی» نباشید. در عوض، کمبودهای خود را تصدیق کنید و سوالاتی بپرسید تا از چشم‌انداز افراد دیگر اطلاع داشته باشید. گرانت از یک تغییر شخصیتی در مورد خودش صحبت کرد. او عادت داشت وقتی شخصی در برابر دیدگاهش مقاومت می‌کرد، در بحث کردن با او پافشاری بیشتری به خرج می‌داد. او می‌گوید: «واقعا نمی‌دانستم چه کار اشتباهی می‌کنم، تا اینکه یکی از دانشجویانم گفت یک «قلدر منطقی» هستم. به یاد دارم وسط یک مکالمه با دانشجویی بودم که می‌خواست یک تصمیم شغلی بزرگ بگیرد و من فکر می‌کردم او همه جنبه‌های موضوع را در نظر نگرفته و بنابراین سفت و سخت با او مخالفت می‌کردم. در آخر به من گفت، آدام، تو یک قلدر منطقی هستی- من را با البوم آمارها و داده‌ها و دلایل بمباران می‌کنی و با اینکه موافقت نیستم، اما فکر می‌کنم کم آوردمام.» این تاکتیک برای ارتباط برقرار کردن موثر نیست، چون طرف مقابل را در وضعیت دفاع یا حمله یا ترک بحث قرار می‌دهد.

۳- دانش و نظراتی را که دیگر کمکی به شما نمی‌کنند، کنار بگذارید. گرانت زمانی را به یاد می‌آورد که مجبور بود فرضیاتش را به چالش بکشد. قبل از پاندمی کرونا، گرانت به‌شدت با فضای تدریس آنلاین مخالف بود و معتقد بود انرژی موجود در کلاس‌های حضوری را ندارد. او می‌گوید: «در برابر هر نوعی از آموزش آنلاین مقاومت می‌کردم، اما حالا کاملا در این موضوع تجدیدنظر کردمام. غنی‌ترین مکالماتی را که در دوران تدریسم داشته‌ام، هنگام تدریس در برنامه زوم تجربه کردم برای اولین‌بار در کلرم، به‌جای اینکه به صورت ردیوم از بین دست‌هایی که بالا آمده‌اند یکی را صدا کنم، می‌توانستم ببینم چه چشم‌اندازهای مختلفی در گفت‌وگوها وجود دارد و بعد می‌توانستم یک بحث را به‌طور دقیق طرح‌ریزی کنم تا افراد نظرات هم را کامل کنند، هم را به چالش بکشند و چون می‌توانستم ببینم افراد مختلف چگونه فکر می‌کنند، دیدم که چه عمق و جامعیتی در نظرات افراد وجود دارد. می‌خواهم این روش را در کلاس‌های حضوری هم پیاده کنم.»

۴- موفقیت به توانایی شما برای موفق کردن دیگران بستگی دارد به همین دلیل است که زمان گذاشتن برای یادگیری مهارت‌های رهبری اثربخش، بسیار مهم است. گرانت می‌گوید: «یکی از مسائلی که دائم می‌شنوم، به‌ویژه وقتی با دانشجویان MBA کار می‌کنم، این است که می‌گویند ای کاش زودتر به یادگیری مهارت‌های رهبری توجه می‌کردیم و وقتی کسی کلاس من را تمام می‌کند هدفم این است که دیگر چنین دغدغه‌ای نداشته باشد و آن‌قدر مهارت‌های رهبری را یاد گرفته باشد که بتواند اثرگذاری خود را تقویت کند.»

گرانت اضافه می‌کند: «صرف‌نظر از اینکه چقدر در شغلتان پیشرفت می‌کنید، باید بدانید موفقیت به تنهایی حاصل نمی‌شود. در واقع هرقدر بیشتر بالا بروید، موفقیت شما بیشتر به توانایی‌تان برای موفق کردن دیگران بستگی پیدا می‌کند و اگر در پی پردن به اینکه مهارت‌های رهبری موثر کدامند، به اندازه فعالیت‌های اجرایی و مالی جدیت و نظم نداشته باشید، توانایی خود را برای موفقیت در کارتان محدود می‌کنید.»

۵- رهبری سازمانی یک «مهارت نرم» نیست و تسلط بر آن یکی از سخت‌ترین کارهاست.

در این گفت‌وگو، دین جیمز فرضیه متداولی را که می‌گوید مجموعه مهارت‌های رهبری سازمان «مهارت‌های نرم» (مهارت‌هایی که ذهنی هستند و کمیت آنها را به سختی می‌توان سنجید) هستند، به چالش کشید. فرضیه‌ای که وجود داشت این بود که تسلط پیدا کردن در رهبری سازمان، دشوار است چون هیچ معادله‌ای وجود ندارد. شما نمی‌توانید یکسری اعداد و ارقام را محاسبه کنید و به جواب برسید. هر شرایطی متفاوت است و به سطح هوش هیجانی، نیروی عقلانی و درک میان‌فردی خودش نیاز دارد تا بتوان بیشترین کارایی را از افراد به‌دست آورد.

اما او می‌گوید: «حالا باید آنچه سال‌ها در این مورد به دانشجویانم گفته‌ام را تغییر دهم. به آنها می‌گفتم باید داده‌های سخت برای مهارت‌های نرم برای شما بیاورم. اما متوجه شدم هیچ داده سختی برای مهارت‌های نرم وجود ندارد. رهبری سازمان خودش جزو مهارت‌های سخت (توانایی‌های قابل آموزشی که کمیت آنها را می‌توان سنجید) است.»

مترجم: مریم رضایی

بریده جراید

چرا فرهنگ و هنر را نادیده می گیرید؟

ایمنا، آفرین عدیلی- بیراه نیست اگر جهان را مدیون حضور فرهنگ و هنر بدانیم. هنر آن چنان در بند بند وجود هستی رخنه کرده که انکار اهمیت آن شاید نشانی از نادانی باشد. این انکار و بی توجهی گلایه‌های بسیاری را به دنبال داشته است. هنرمندان و فعالانی که در شاخه‌های مختلف فرهنگ و هنر فعالیت می کنند، اغلب اعتراضاتی مبنی بر فراموش شدن این حوزه توسط دولت دارند. برخی هم حرمت جواب خود را نگه داشته و با بیان " کو گوش شنوا" سکوت می کنند. از طرفی عده‌ای معتقدند که باید واقعیت امروز را پذیرفت و انتظاراتی بر اساس همین واقعیات داشت و برخی نیز حضور هنر در جامعه امروز را نتیجه تعاملی دو طرفه از سوی مردم و نهادهای دولتی می‌دانند.

با نزدیک شدن به انتخابات ۱۴۰۰ گوش‌های اهالی فرهنگ و هنر برای شنیدن وعده‌های فرهنگی تیز شده است. اما خلأ پرداخت به این حوزه روز به روز در مناظرات نامزدهای انتخابات پر رنگ تر می‌شود تا جایی که شب گذشته پس از دور دوم مناظرات سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در صفحه توئیتر خود به این مساله واکنش نشان داد و نوشت: فرهنگ و هنر بخش مغفول مناظرات بود، حتی در دومین مناظره با عنوان فرهنگی و اجتماعی ایران بدون فرهنگ و هنر ایران نیست! از کدام برنامه سخن می گوئیم؟

هنر اندیشه‌ای است که در قالب‌های زیبایی شناسانه مطرح می‌گردد، بنابراین نبود آن غیبت نوعی تفکر محسوب می‌شود. از طرفی تفکر زیبایی شناسانه همواره اساس فرهنگ جوامع را تشکیل داده است، فرهنگی که کشور بدون پشتوانه آن از ریشه سست می‌شود.

حجت امانی، پژوهشگر هنر در این باره به خبرنگار ایمنا می‌گوید: هنر کارکردی اجتماعی دارد. جامعه و هنر بازتاب یکدیگر هستند و میان آنها ارتباط و تعامل وجود دارد. حال اگر در تعارضاتی میان این دو احساس شود، نشان دهنده گم شدن توجه به زیبایی و هنر در جامعه است.

وی می‌افزاید: در این دو سال و با توجه به شرایط موجود، مردم از زیبایی و هنر محروم مانده اند و بنابراین باید تدابیری اندیشید تا تقاربی بین مردم و هنر رخ دهد. البته این تقارب نتیجه یک تعامل دوطرفه بین نهادهای مردمی و دولتی و در کل کسانی است که بانی هنر در جامعه هستند. نمایشگاه‌ها، تئاترها و یا موسیقی‌های خیابانی وجود ندارد و اگر هم باشد، تعداد آنها بسیار محدود است. این در حالی است که باید عموم مردم را با هنر آشتی داد.

اسماعیل موحدی، کارشناس ارشد کارگردانی تئاتر دیدگاه متفاوتی را تشریح می‌کند. او در خصوص نقش تئاتر و حضور و اهمیت این هنر، اظهار می‌کند: اهل تئاتر به نقطه‌ای رسیده اند که دیگر انتظاری از کسی ندارند. آنها پذیرفته‌اند که دیگر تئاتر و شاخه‌های مختلف فرهنگ و هنر برای هیچ دولتی در اولویت نیست و وضعیت معیشتی و سایر مشکلات و موانع سر راه هنرمندان برای کسی اهمیت ندارد. این یک اشتباه است، چرا که بسیاری از آموزه‌ها می‌تواند از این طریق همین هنرها به مردم منتقل شود.

این هنرمند می‌افزاید: کمک‌هایی انجام شده اما طبیعتاً پاسخگوی هنرمندان این حوزه نیست و تقریباً دو سال است که اهل تئاتر بر روی صحنه نرفتند و اجرایی نداشته‌اند. ما دوست داریم که در آینده تئاتری پویایی داشته باشیم و به تئاترهای پیشرو که از فضای آکادمیک می‌آیند نیز بها داده شود.

موحدی تصریح می‌کند: تئاترهایی که آن‌ها را "لوده" یا "سخیف" می‌خوانند، تماشاگران زیادی دارند و مورد استقبال قرار می‌گیرند. اگرچه از نظر من وجود این نوع نمایش‌ها برای تئاتر لازم است؛ اما دولت‌ها موظف هستند از تئاترهایی حمایت کنند که علیرغم استقبال کم، محتوای متفاوتی نسبت به سایر نمایش‌ها دارد. فرهنگ سازی می‌کند و جریان ساز است. این نوع تئاتر اهمیت بالایی دارد. این حمایت باعث می‌شود تا این سبک از نمایش نیز بتواند روی پای خود بایستد.

وی می‌گوید: البته این معضلات و مشکلات تکرار مکررات است تا جایی که دیگر ما هم از بیان آنها خسته شده ایم. اینکه برای ساده‌ترین چیزها بارها و بارها مطالبه گری شود، خسته کننده است. اما نمی‌دانیم دولت بعدی از وجود این قشر با خبر هست یا نه! "محمد شیرکوند، فعال گردشگری، بر این باور است که باید "واقع گرا" بود. وی تمامی اعتراضات را "نمایشی" یا "رسانه‌ای" می‌خواند.

این فعال گردشگری تصریح می‌کند: در مرحله اول باید توقعاتمان واقعی باشد. این اعتراضات بیشتر فضای نمایشی و تبلیغاتی دارد. حتی پیش از کرونا وضعیت گردشگری خروجی فاجعه انگیز بود و این وضعیت ناشی از مسائل سیاسی کشور در عرصه بین‌الملل نیز بود. کرونا را می‌توان نعمتی خطاب کرد که حداقل فضای منفی که بر روی دوش ایران افتاده را از بین برد تا تمامی اتفاقات پیش از آن به فراموشی سپرده شود.

شیرکوند می‌افزاید: واقعیت قضیه این است که کشور ما در بالاترین خط تحریم ممکن قرار دارد و حوزه سیاسی و دیپلماسی آن دچار پیچیدگی‌های مخصوص به خود است. من ترجیح می‌دهم تا توقعات و انتظاراتی واقعی داشته باشیم. کشور ما نشان داده است که اگر بخواهد می‌تواند. مگر می‌شود که کشوری ظرف مدت ۱۵ روز در مراسم اربعین بالاترین سطح خدمات گردشگری اعم از خدمات ارزی، بیمه، پزشکی و حتی خدمات ویزا را حتی به اقوام غیر ایرانی و به جمعیت ۱ میلیون و ۵۰۰ هزار نفری ارائه دهد؛ اما زمانی که نوبت به گردشگری داخلی و ورودی می‌رسد، مدام بگوید که "می‌خواهیم اما نمی‌توانیم".

شیرکوند ادامه می‌دهد: اگر قرار است انتقادی را مطرح کنیم در خصوص دوران شیوع ویروس کرونا، باید گفت تصمیمات آنی و لحظه‌ای و گفتارهای نمایشی که از طرف وزارت گردشگری که به عنوان نماینده دولت به بخش صنعت گردشگری ورود پیدا می‌کند، انتقادهای بسیاری را برمی‌انگیزد. اما در حوزه کلان باید واقعیت شرایط کشور را درک کرد، اما این به معنی قابل قبول دانستن آن نیست. با پذیرفتن واقعیت، بیش از ۹۰ درصد انتقادات نمایشی و رسانه‌ای امروز از بین خواهد رفت. اینها فقط بخشی از دیدگاه‌های فعالان عرصه فرهنگ و هنر است. دیدگاه‌هایی که اگرچه متفاوت است، اما در والایی اهمیت فرهنگ و هنر اتفاق دارند. در واقع همه بر این مهم متفق اند که جهان مرهون هنر است و این فرهنگ است که به جامعه هویت می‌بخشد. پس پر و بال و قدرت دادن به آن، منتی نیست مگر بر سر خودمان.